

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 80. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956848622752/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

sagt, at denne bedaarende, dybt menneskelige Trang til at ville imponere er et Hovedtema for den Hamsunske Underfundighed. Med vidunderligt Lune og magesløst Koketteri *spiller* han paa disse samme Nationalsvagheder, som den skeptiske Kinck *haaner* de middelalderlige Konger for.

Alle hans Helte gaar rundt og brisker og brasker sig, trækker Guldure op af Lommerne og smælder med Kapslerne. Løjtnant Glahn — selv *Glahn* — gaar i Maanedsviis paa Sirilund og venter paa Postskibet blot for en eneste Gang at kunne vise sig for Edvarda i Uniform. Og Storkøbmanden *Holmengraa* — ja, han tabte ikke nogen Hestesko af Guld, men engang tabte han af Vanvare et fingeret Telegram, som handlede om et ubetydeligt Tilgodehavende paa en 50,000 Daler!

Hvori ligger da denne mærkelige Nationalegenskab, hvorfor praler alle disse Nordmænd, lige fra den gamle Kong Sigurd Jorsalfar til den moderne Stodder August, saavel paa Norges som paa egne Vegne?

Kinck kalder det en Folkesvaghed, *denne usikkerhet utadtil, denne svake evne i selvvurdering*, men finder, at det er et let forklarligt Træk ved Stammer, som fra Taageverdenen kryber frem i Solen.

Dette Signalement fører lige over i *Komplekset*, thi hvad er vel dette andet end en national Usikkerhed og vaklende Selvvurdering, som raaber paa Stimulanser?

Og er det ikke let forstaaeligt? Et stærkt og begavet Folk voksede i Middelalderen frem og blev til et Kongerige. Men det var samtidig Verdens nordligste Nation, geografisk handicappet i sin Isolation, sin Fjernhed fra de sydlige Kulturlande. Naar man véd, hvilke Begreber endnu den Dag i Dag Italienerne, ja Parisere kan have om Norden, fatter man da ikke Sigurd Jorsalfar og Haakon Haakonsson, der lige over for Sydens Rigdom og Pragt skulde repræsentere og hævde det mørke, det fattige og — fremfor alt — det upaaagtede Norge? Er det ikke saa temmelig oplagt, at der, fra det Øjeblik da Norge traadte i Forbindelse med Verden, i de